Dosarul nr. 3-2933/2024
2-24061354-12-3-06062024

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

20 martie 2025 mun. Chișinău
Judecătoria Chișinău (sediul Râșcani)
În componența:
Președintele ședinței, judecător Cristina Panfil
Grefier Eugenia Dîrțu

examinând în ședință de judecată publică, cauza de contencios administrativ intentată la acțiunea depusă de SRL „Ceeportex-Nord" împotriva Biroului Vamal Centru și Serviciului Vamal cu privire la contestarea actului administrativ individual defavorabil.

c o n s t a t ă :

La 06 iunie 2024, SRL „Ceeportex-Nord" s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Biroului Vamal Centru și Serviciului Vamal cu privire la contestarea actului administrativ individual defavorabil.

În motivarea acțiunii a indicat că, la data de 15.03.2024 în adresa Serviciului Vamal a fost înaintată cererea prealabilă nr. de intrare Serviciul Vamal 8027, prin care s-a solicitat anularea actului de inspecție aferent declarației vamale nr.MD207000Rl 5591 din 20.02.2024, privind neacceptarea valorii în vamă a mărfurilor declarate în baza metodei de determinare a valorii în vamă bazată pe valoarea de tranzacție, în partea ce ține de neacceptarea valorii în vamă a mărfurilor declarate în baza metodei nr. 1 de determinarea valorii în vamă „în baza valorii tranzacției, respectiv în baza prețului efectiv plătit sau de plătit".

Astfel, drept urmare a examinării superficiale a cererii prealabile precitate, de către Serviciul Vamal la data de 23.05.2024 a fost emis răspunsul 28/11-6698, prin care cererea prealabilă s-a respins, fiind indicat în răspunsul dat, argumente declarative, care nu pot duce la menținerea actelor administrative ilegale și nemotivate. Răspunsul precitat a fost recepționat de către SRL „Ceeportex-Nord" la data de 28.05.2024.

Respectiv, prezenta cerere de chemare în judecată privind actul de inspecție aferent declarației vamale nr.MD207000Rl 5591 din 20.02.2024, privind neacceptarea valorii în vamă a mărfurilor declarate în baza metodei de determinare a valorii în vamă bazată pe valoarea de tranzacție, este depusă în termen.

În partea ce ține de fondul cauzei, menționează că la data de 20.02.2024 de către SRL „Ceeportex-Nord" a fost depusă declarația vamală MD207000R15591.

Atrage atenția că reieșind din mențiunile actului de inspecție aferent declarației vamale precitate, funcționarii vamali din cadrul Biroului Vamal Centru, în mod abuziv și ilegal au lipsit operatorul economic SRL „Ceeportex-Nord" de dreptul la replică prevăzut de legiuitor în art.15 alin.(8) Cod Vamal, potrivit căruia: „înainte de luarea unei decizii

nefavorabile pentru solicitant, Serviciul Vamal îi comunică solicitantului motivele pe baza cărora intenționează să ia decizia, în cel mult 20 de zile de la data acceptării cererii; în cazul cererilor de acordare a statutului de operator economic autorizat, acest termen este de cel mult 60 de zile de la data acceptării cererii. Solicitantul are dreptul la replică într-un termen de cel mult 30 de zile de la data comunicării respective. La expirarea termenului respectiv, în cel mult 20 de zile, Serviciul Vamal adoptă decizia, care se comunică solicitantului; în cazul cererilor de acordare a statutului de operator economic autorizat, acest termen este de cel mult 30 de zile".

La fel, și prevederile pct.3 lit.b) din Regulamentul de punere în aplicare a Codului Vamal aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.92 din 28.02.2023, indică: „Decizia emisă conține următoarele: b) perioada în care persoana în cauză își va exercita dreptul la replică de la data la care primește respectiva comunicare sau se consideră că a primit- o .

În aceeași ordine de idei potrivit pct.95^3 din Regulamentul sus-menționat : „În cazul în care nu sunt îndeplinite prevederile de aplicare a metodei prevăzute în art. 72 din Cod, înainte de luarea unei decizii nefavorabile referitor la neacceptarea prețului declarat, motivele care pot sta la baza acesteia sunt comunicate declarantului, cu acordarea dreptului la replică în termenul prevăzut la art.15 alin. (8) din Cod prin prezentarea actelor justificative, sau declarantul este în drept să solicite plasarea mărfurilor în liberă circulație prin aplicarea prevederilor art. 184 alin. (4) din Cod".

Astfel, înainte de luarea unei decizii nefavorabile de către funcționarul vamal și anume: „conform prevederilor pct.95^8 din HG 92/2023 decizia biroului vamal privind valoarea în vamă a mărfurilor plasate în liberă circulație cu constituirea garanției se aplică și în cadrul tranzacțiilor ulterioare cu același tip de marfă, în cazul în care sunt realizate de același vânzător către același cumpărător, în aceleași condiții comerciale. In acest sens, biroul vamal Centru a emis la data de 12.02.2024, urmare procedurii de amînare, decizia cu caracter definitiv de neacceptare a valorii în vamă în baza valorii tranzacției pentru același tip de marfa importat de SRL "Ceportex-Nord", de la același exportator "Soex Textil " și în aceleași condiții comerciale, potrivit declarațiilor vamale în detaliu 2070П35690 din 05.12.2023, 2070H15916 din 22.10.2023 și 2070Î93676 din 04.09.2023 Prin urmare, valoarea în vamă în vamă a mărfurilor potrivit DVD MD207000R15591 din 20.02.2024 constituie după cum urmează: art.4-65 lei/buc, 5-72,25 lei/kg, 6-80 lei/kg", urma a fî acordat dreptul la replică într-un termen de cel mult 30 zile, fapt neîndeplinit de către Biroul Vamal Centru.

În acest sens, menționează că, SRL „Ceeportex-Nord" a fost intenționat și ilegal lipsit de un drept prevăzut de legiuitor, ca urmare actul administrativ este lovit de nulitate.

Or, potrivit prevederilor art.141 alin.(1) Cod Administrativ: „Un act administrativ individual este nul dacă conține un viciu deosebit de grav și acest lucru este evident în cadrul aprecierii concludente a tuturor circumstanțelor care se iau în considerare". Iar, îngrădirea, limitarea dreptului la replică cu siguranță reprezintă în sine un viciu deosebit de grav.

La fel, atrage atenția că pe lângă limitarea în exercitarea dreptului la replică, de către Biroul Vamal Centru a fost încălcat și termenul prevăzut de legiuitor în art.181

alin.(5) lit. a) Cod Vamal și anume: „Termenul de verificare a declarației vamale nu include: a) termenul exercitării dreptului la replică, prevăzut la art. 15 alin. (8)”.

Mai mult ca atât, necesitatea respectării cu strictețe a prevederilor referitor la dreptul la replică exercitat în procesul de vămuire a mărfurilor începând cu intrarea în vigoarea a noului Cod Vamal și anume din data de 01.01.2024, a fost menționată și de către conducerea Serviciului Vamal prin Circulara Serviciului Vamal nr.338- C din 26.04.2024.

Astfel, potrivit Circularei precitate s-a atenționat Birourile Vamal despre respectarea cu strictețe a prevederilor referitor la dreptul la replică exercitat în procesul vămuirii a mărfurilor (art.15 alin.(8) Cod Vamal), ceea ce denotă suplimentar faptul că îngrădirea, limitarea dreptului la replică cu siguranță reprezintă în sine un viciu deosebit de grav, fapt ce duce la nulitatea actului administrativ/deciziei - actului de inspecție aferent declarației vamale, privind neacceptarea valorii în vamă a mărfurilor declarate în baza metodei de determinare a valorii în vamă bazată pe valoarea de tranzacție.

Totodată, menționează că invocarea de către Biroul Vamal Centru a prevederilor pct.958 din HG 92/2023 în actul de inspecție, nicidecum nu se încadrează în excepțiile Ia exercitarea dreptului la replică prevăzute de art.19 Cod Vamal, fiind prezenți iarăși în situația când actul administrativ conține un viciu deosebit de grav.

Astfel, menționează că potrivit prevederilor art.426 alin.(l) Cod Vamal: ..Prezentul cod intră în vigoare la / ianuarie 2024 ”. Iar, potrivit alin. (2). lit.d) al aceluiași articol: „(2) Guvernul, până la data de 1 iulie 2023: d) va aproba actul normativ de punere în aplicare a prezentului cod, care va intra în vigoare la aceeași dată cu prezentul cod”.

Prin urmare, Regulamentul de punere în aplicare a Codului Vamal aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.92 din 28.02.2023, a intrat în vigoare la data de 01.01.2024, respectiv prevederile pct.95^{8} din Regulamentul precitat ar putea fi puse în aplicare doar pentru spețele de după data de 01.01.2024 și doar pentru deciziile biroului vamal privind valoarea în vamă a mărfurilor plasate în liberă circulație cu constituirea garanției de după data de 01.01.2024.

Necătând la acest fapt, Biroul Vamal Centru în mod ilegal a luat în considerare alte decizii privind refuzul acceptării procedurii de amînare a determinării definitive a valorii în vamă prevăzută de Regulamentul privind modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.974 din 15.08.2016, care la data de 01.01.2024 a fost abrogat.

Astfel, reieșind din prevederile art.65 alin.(1) din Legea cu privire la actele normative nr.100 din 22.12.2017: „Abrogarea este un procedeu tehnico-juridic de suprimare prin care sînt scoase din vigoare prevederile actului normativ ce nu mai corespund echilibrului dintre cerințele sociale de reglementare legală ”, este evident că după abrogarea Regulamentul privind modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.974 din 15.08.2016, deciziile emise în temeiul acestui Regulament abrogat, nu mai pot fi luate în considerare pentru aplicarea pct.958 din noul Regulament, fiind prezenți din nou în situația unui viciu deosebit de grav fapt ce duce la nulitatea actului administrativ.

Prin urmare, probabil, cunoașterea legislației vamale la nivel scăzut și neîndeplinirea atribuțiilor de serviciu de rigoare a și generat emiterea actului de inspecție contestat, fiind impusă necesitatea anulării acestuia.

Totodată, menționează că neacceptarea valorii în vamă bazată pe valoarea de tranzacție, adică prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfuri, este una ilegală și nemotivată.

Or, actele aferente tranzacției de import din speță, confirmă fără echivoc, valoarea în vamă bazată pe valoarea de tranzacție, adică prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfuri, declarată de către SRL „Ceeportex-Nord" și anume: 1. Contractul de vânzare-cumpărare nr.0102/2024 din 01.02.2024: - în care este expres indicat în art.1: „Целью настоящего договора является продажа и купля вещей , обуви и других товаров бывших в употреблении (товары second hand), за исключением нижнего белья и носков. Под вещами бывшими в употреблении подразумеваются вещи second hand устаревшие и морально изношенные, некачественная упаковка и другие дефекты, которые не соответствуют требованиям к новым изделиям , именуемые в дальнейшем Товар, по ценам, оговоренным в Preisliste и Invoice, действующие в день купли-продажи, в котором будет указан настоящий договор"; - conform art.4 din contract: „Цены будут представлены Покупателью на базе Preisliste и Invoice , которые периодично будут изменяться. Preisliste и Invoice будут составной частью договора ". 2. La rândul său în invoice-urile sunt respectate prevederile contractului susmenționat, în care se fac mențiunea: „contract numărul și data" „contract NO.: 0102/2024 dd.01.02.2024"; 3. La fel în Price list și se face mențiunea: „contract numărul și data" „contract NO.:0102/2024 dd.01.02.2024", ceea ce denotă cu certitudine ilegalitate neacceptării valorii în vamă declarate de către SRL „Ceeportex-Nord", fiind evidentă legătura între price-list - invoice-contract; 4. Totodată, menționează că articolele/mărfurile indicate în price-list, prețurile indicate în price-list coincid cu articolele/mărfurile și prețurile din invoice. Prin urmare rămîne neclar, care au fost motivele neacceptării valorii în vamă declarate de către SRL „Ceeportex-Nord"; 5. Factura nr.718 din 18.02.2024 prin care se confirmă suma achitată de către SRL „Ceeportex-Nord" către SRL „Valex Expediție" drept cheltuieli de transport; 6. Certificatul de dezinfecție, în care este indicat cantitatea, care coincide cu cantitatea din invoice și declarația vamală; 7. Packing-list, în care iarăși coincide cantitatea, este indicat numărul data contractului și se face referire la invoice-urile din speță; 8. Act de verificare intre exportator și SRL „Ceeportex-Nord"; 9. Ordin de plată în valută străină din 01.02.2024 și Ordin de plată în valută străină din 19.02.2024.

Astfel, SRL „Ceeportex-Nord" a prezentat Biroului Vamal Centru, că deține și a anexat la cererea prealabilă toate actele necesare ce confirmă valoarea în vamă declarată, în speță cu certitudine fiind impusă necesitatea anulării actului de inspecție contestat, în partea ce ține de neacceptarea valorii în vamă bazată pe valoarea de tranzacție, adică prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfuri.

Însă, necătând la acest fapt (prezentarea tuturor actelor ce confirmă fără echivoc valoarea în vamă declarată) Biroul Vamal Centru a refuzat să valideze declarația vamală cu metoda declarată de către SRL „Ceeportex-Nord", invocând unele motive

neargumentate și care nu pot duce la neacceptarea valorii în vamă a mărfurilor declarate, acțiune/inacțiune ce duce la încălcarea drepturilor SRL „Ceeportex-Nord”, contrar prevederilor art.8 lit.a) Legea cu privire la Serviciul Vamal nr.302 din 21.12.2017: „Pentru realizarea funcțiilor de bază ce îi revin, Serviciul Vamal: a) asigură respectarea drepturilor și intereselor legitime ale persoanei în cadrul activității vamale”.

La fel, menționează că potrivit pct.95 din Regulamentul de punere în aplicare a Codului Vamal aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.92 din 28.02.2023: „In sensul art.73 din Cod, „îndoieli întemeiate” pot fi considerate: l) neconcordanțe sau nereguli constatate în documentele și/sau informațiile prezentate pentru vămuirea mărfurilor; 2) identificarea riscurilor gestionate de către Serviciul Vamal”. Or, nu suntem prezenți în constatarea cărorva nereguli, iar careva riscuri concrete/exhaustive/motivate gestionate de către Serviciul Vamal nu au fost invocate de către Biroul Vamal Centru.

În acest sens, atrage atenția că se află în situația omiterii de către funcționarii vamali a prevederilor art.85 din Codul Vamal, potrivit cărora: „Document justificativ referitor la valoarea în vamă este documentul comercial (factura sau invoice-ul) care se referă la valoarea de tranzacție declarată ”, deoarece, pe lângă documentul justificativ referitor la valoarea în vamă (factura sau invoice-ul) care se referă la valoarea de tranzacție declarată, descrierea în detaliu a mărfurilor și fără echivoc se regăsește într-un șir de acte aferente tranzacției și anume: price list, packing list, aceste acte reprezentând voința părților la tranzacție. Or, potrivit art.4 din contract: „Цены будут представлены Покупателью на базе Preisliste и Invoice , которые периодично будут изменяться. Preisliste и Invoice будут составной частью договора ”.

Prin urmare, probabil, cunoașterea legislației vamale la nivel scăzut și neîndeplinirea atribuțiilor de serviciu de rigoare a și generat emiterea actului de inspecție contestat, fiind impusă necesitatea anulării acestuia în partea ce ține de neacceptarea valorii în vamă bazată pe valoarea de tranzacție, adică prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfuri, deoarece actele aferente tranzacției de import din speță, confirmă fără echivoc, valoare în vamă declarată de către operatorul economic.

Astfel, argumentele neîntemeiate, ilegale ale funcționarilor vamali din cadrul Biroului Vamal Centru vin în contradicție cu prevederile art.118 alin.(1) și alin.(2) lit.a), lit.b) din Codul Administrativ, potrivit căruia: „(I) Motivarea este operațiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. In motivare se indică temeiurile esențiale de drept și de fapt pe care le-a luat în considerare autoritatea publică pentru decizia sa. (2) Motivarea completă a unui act administrativ individual cuprinde: a) motivarea în drept - temeiul legal pentru emiterea actului administrativ, inclusiv formele procedurale obligatorii pe care se bazează actul; b) motivarea în fapt - oportunitatea emiterii actului administrativ, inclusiv modul de exercitare a dreptului discreționar, dacă este cazul ”.

Drept rezultat, fiind prezenți în situația prevăzută de legiuitor în art.118 alin.(3) Cod Administrativ, potrivit căruia: „(3) Motivarea completă este obligatorie, este parte integrantă a actului administrativ individual și condiționează legalitatea acestuia ”.

Prin urmare, așa zisele argumente neîntemeiate de către funcționarii vamali din cadrul Biroului Vamal Centru sunt ilegale, abuzive și se combat atât cu legislația

aplicabilă speței cât și cu actele veridice prezentate Ia depunerea declarației vamale și la cererea prealabilă, ce confirmă cu certitudine valoarea în vamă declarată de către SRL „Ceeportex-Nord”.

Notează că, rămâne neclar de unde Biroul vamal Centru a luat aceste prețuri, până la care a fost majorată valoarea în vamă a mărfurilor declarate de SRL „Ceeportex- Nord”.

Or, potrivit art.81 alin.(1) Cod Vamal: „La determinarea valorii în vamă a mărfurilor importate în conformitate cu art.80 alin. (3) pct. I) sau 2) se utilizează valoarea de tranzacție a unor mărfuri identice sau similare vândute la același nivel comercial și aproximativ în aceleași cantități ca și mărfurile care se evaluează ”.

În acest sens, atrage atenția că, legiuitorul operează cu noțiunea/sintagma de: „se utilizează valoarea de tranzacție”. anume valoarea de tranzacție și nicidecum valoarea majorată de către Serviciul Vamal care este reflectată SIAW sau în un oarecare alt sistem informațional al Serviciului Vamal (care de fapt nu a fost adus la cunoștința operatorului economic).

Astfel, în speță valorile mărfurilor similare identificate în SIAW sau în un oarecare alt sistem informațional al Serviciului Vamal nu pot fi luate în considerare deoarece, de către Biroul Vamal Centru Ia identificarea valorilor similare nu a fost a fost luat în calcul cantitatea și condițiile comerciale așa cum este prevăzu de art.81 din Cod Vamal.

încă un moment important ce urmează a fi luat în calcul la examinarea prezentei cereri de chemare în judecată, este care metodă de determinare a valorii în vamă figurează în SIAW sau în un oarecare al sistem informațional al Serviciului Vamal, metoda declarată de către operatorii economici (metoda nr.l) sau metoda aplicată de Serviciul Vamal drept urmare a majorării valorii în vamă (metoda nr.6) și care perioada a fost luată în considerare.

Or, neindicarea în actul de inspecție a procedurii, mecanismului și a informațiilor ce au fost folosite de Biroul Vamal Centru și care au dus la indicarea valorii mărfurilor de: „art.4-65 lei/buc, 5-72,25 lei/kg, 6-80 lei/kg” duce la încălcarea prevederilor art.119 alin.(l) Cod Administrativ, prin care legiuitorul a prevăzut expres: „conținutul unui act administrativ individual trebuie să fie suficient de cert”.

Mai mult ca atât, până în prezent SRL „Ceeportex-Nord” nu a fost informată de ce s-a majorat anume până la aceste sume, care informație a fost folosită de Biroul Vamal Centru, de ce o autoritate publică face referire la o careva bază de date la care nimeni nu are acces și cât de legală este aplicarea acesteia fața de agenții economici.

Totodată, menționează că în speță Biroul Vamal Centru și-a exercitat dreptul discreționar depășind limitele legale și evident că contrar scopului pentru care le-a fost atribuit.

Or, potrivit prevederilor art.137 alin.(1) Cod Administrativ: „În exercitarea dreptului discreționar atribuit, autoritățile publice trebuie să acționeze cu bună-credință în limitele legal stabilite și cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul”.

Altfel spus, autoritatea publică, de fapt, nu este complet liberă în utilizarea dreptului discreționar. Iar, acțiunea administrativă trebuie să se bazeze pe o decizie discreționară cuvenită, concluzie ce se desprinde, în special, din prevederile articolului precitat. Prin

urmare, în speță Biroul Vamal Centru era obligat prin lege să-și exercite discreția, dar fără erori discreționare.

Totodată, menționează că potrivit art.21 alin.(1) Cod Administrativ al Republicii Moldova:„ autoritățile publice și instanțele de judecată competente trebuie să acționeze în conformitate cu legea și alte acte normative ”.

La rîndul său, art.23 al aceluiași cod prevede expres: „(1) Autoritățile publice și instanțele de judecată competente acționează respectînd principiul egalității și nediscriminării. (2) Autoritățile publice și instanțele de judecată competente trebuie să trateze în mod egal persoanele aflate în situații similare. Orice diferență de tratament trebuie justificată în mod obiectiv. (3) Atît în cadrul procedurii administrative, cît și în cadrul procedurii de contencios administrativ sau ca rezultat al acestora, nicio persoană nu poate beneficia de privilegii, nu poate fi dezavantajată, lipsită de drepturi sau scutită de obligații pe motiv de rasă, origini familiale, sex, limbă, cetățenie, apartenență etnică, religie, convingeri politice sau ideologice, educație, situație economică, condiție socială ”.

La fel, în conformitate cu prevederile art.28 alin.(1) Cod Administrativ al Republicii Moldova: „procedura administrativă se realizează într-un mod simplu, adecvat, rapid, eficient și corespunzător scopului”.

Astfel, atrage atenția că în speță suntem prezenți în situația hărțuirii intenționate a agentului economic SRL „Ceeportex-Nord”, fiind încălcate grav prevederile Codului Administrativ, Codului Vamal, prin refuzul ilegal și nemotivat de a valida declarația vamală cu valoarea în vamă declarată de către SRL „Ceeportex-Nord” și prin înaintarea unor solicitări ilegale de a prezenta acte suplimentare, cu toate că toate actele prezentate confirmă tară echivoc valoarea în vamă declarată de către SRL „Ceeportex-Nord”.

Prin urmare, solicită reclamantul anularea actului administrativ/deciziei - actului de inspecție aferent declarației vamale nr.MD207000R15591 din 20.02.2024, privind neacceptarea valorii în vamă a mărfurilor declarate în baza metodei de determinare a valorii în vamă bazată pe valoarea de tranzacție, cu restituirea drepturilor de import achitate suplimentar, în sumă de 26102,28 lei.

La data de 09 iulie 2024, din partea Biroului Vamal Centru al Serviciului Vamal a parvenit referința pe marginea acțiunii prin care solicită respingerea acesteia ca fiind neîntemeiată. (f.d.29-34)

În motivarea poziției sale a indicat că, SRL "Ceportex-Nord” a importat mărfa din Germania în baza declarației vamale în detaliu nr.MD20700R15591 din 20.02.2024, și anume îmbrăcăminte purtată sau uzată, în cantitate de 770 loturi/ 17 004,30 kg., cu valoarea statistică de 1 327 772, 19 lei.; genți de umăr, inclusiv cele fără mîner, genți folosite-34 locuri/708.10 kg, cu valoarea statistică 92 040. 00 lei; accesorii de îmbrăcăminte din piele naturală sau din piele reconstituită. curele/centuri uzate - 16 loc/ 363. 30 kg.

Respectiv, în temeiul art. 163 alin. (1) Cod vamal al Republicii Moldova aprobat prin Legea 95/2014. „Documentele justificative solicitate pentru aplicarea dispozițiilor ce reglementează regimul vamal pentru care se declară mărfurile trebuie să se afle în posesia declarantului și la dispoziția Serviciului Vamal în momentul depunerii declarației vamale

”. Astfel SRL ”Ceeportex-Nord” a prezentat organului vamal un set de documente conform borderoului documentelor anexate pentru declarația vamală.

Astfel, la data de 21.02.2024 în actul de inspecție aferent declarației vamale nr. nr.MD20700R15591 din 20.02.2024, funcționarul vamal a notat următoarele: Validarea declarației vamale va fi efectuată după efectuarea controlului vamal conform culoarului de selectivitate și aprecierea valorii în vamă conform ordinii stabilite.

Succesiv, la data de 23.02.2024 funcționarul vamal a informat declarantul că declarația vamală a fost remisă către Secția reglementări tarifare și netarifare a Biroului Vamal Centru întru aprecierea valorii în vamă, conform ordinii stabilite și s-a scanat actul de control fizic, cîntarul.

Astfel, la data de 26.02.2024, ora: 15.10 inspectorul Pomporău Corneliu o notat în actul de inspecție aferent declarației vamale nr.MD20700R 15591 din 20,02.2024:

Conform prevederilor pct. 95^{8} din HG 92/2023 decizia biroului vamal privind valoarea în vamă a mărfurilor plasate în liberă circulație cu constituirea garanției se aplică și în cadrul tranzacțiilor ulterioare cu același tip de marfa, în cazul în care sunt realizate de același vânzător către același cumpărător, în aceleași condiții comerciale.

În acest sens, Biroul Vamal Centru a emis la data de 12.02.2024, urmare procedurii de amînare, decizia cu caracter definitiv de neacceptare a valorii în vamă în baza valorii tranzacției pentru același tip de marfa importat de SRL ”Ceeportex-Nord”, de la același exportator "Soex Textil” și în aceleași condiții comerciale, potrivit declarațiilor vamale în detaliu 2070H35690 din 05.12.2023, 2070H15916 din 22.10.2023 și 2070i93676 din 04.09.2023.

Prin urmare, valoarea în vamă a mărfurilor potrivit DVD MD207000R15591 din 20.02.2024 constituie după cum urmează: art. 4-65 lei/buc, 5-72,25 lei/kg, 6-80 lei/kg. Astfel a fost rectificată valoarea în vamă la data de 26.02.2024 și scanat actul de inspecție de inspectorul Cuciuc S.

Declarantului/reprezentantului i-a fost înmânat actul de inspecție la data de 26.02.2024. Declarantul a luat cunoștință cu actul de inspecție la data de 26.02.2024. Drept urmare, acesta a efectuat mențiunea pe actul de inspecție: ”Am ales VV (valoarea în vamă) stabilită de organul vamal ”.

Prin urmare, s-a refuzat plasarea în liberă circulație a mărfurilor cu constituirea unei garanții pentru tranzacția de import nr. MD20700R15591 din 20.02,2024, pe motiv că îndoielile Serviciului Vamal nu au fost eliminate. Respectiv, valoarea mărfurilor nu poate fi determinată în conformitate cu art. 72 alin.(1) din Codul Vamal 95/2021, ce prevede: "Metoda de determinare a valorii în vamă bazată pe valoarea de tranzacție, drept baza inițială pentru valoarea în vamă a mărfurilor este valoarea de tranzacție, adică prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfuri, ajustat, dacă este cazul, atunci când acestea sunt vândute pentru export către teritoriul vamal”, iar potrivit art. 72 alin. (2) din aceiași cod ”prețul efectiv plătit sau de plătit este suma tuturor plăților efectuate sau de efectuat de către cumpărător vânzătorului sau de către cumpărător unui terț în beneficiul vânzătorului pentru mărfurile importate și cuprinde toate plățile efectuate sau de efectuat drept condiție a vânzării mărfurilor importate ”

Menționează că, în conformitate cu art. 73 alin. (1) din Cod Vamal al Republicii Moldova: În cazul în care Serviciul Vamal are îndoieli întemeiate că valoarea de tranzacție declarată reprezintă cuantumul total plătit sau de plătit astfel cum se menționează la art. 72 alin. (2), acesta solicită declarantului să furnizeze informații suplimentare, iar potrivit art. 73 alin. (2) din aceiași lege în cazul în care îndoielile Serviciului Vamal nu sunt eliminate, acesta decide că valoarea mărfurilor nu se poate determina în conformitate cu art. 72 alin. (1).

Prin urmare, autoritatea vamală este în drept să ia decizii în privința corectitudinii ori incorectitudinii valorii în vamă a mărfii anunțate de declarant inclusiv verifică și integritatea (completivitatea) documentelor (obligatorii și suplimentare), prezentate de declarant, și corespunderea lor cu cerințele stabilite.

Respectiv, potrivit art. 5 Cod vamal al RM, pct. 8) control vamal - acțiuni specifice îndeplinite de Serviciul Vamal cu scopul de a asigura respectarea legislației vamale sau a altor dispoziții care reglementează introducerea, scoaterea, tranzitul, circulația și depozitarea mărfurilor care circulă între teritoriul vamal și țările sau teritoriile din afara acestui teritoriu, precum și staționarea și circulația pe teritoriul vamal a mărfurilor străine; iar pct. 8^{1}) culoar de control vamal - circuit automatizat, bazat pe analiza de risc, pe care trebuie să îl parcurgă declarația vamală pe durata procesului de control vamal. Fiecare culoar reprezintă un nivel de control care trebuie aplicat unei declarații vamale după cum urmează: a) culoarul verde - culoar de control vamal care permite acordarea liberului de vamă fără efectuarea controlului documentar și a celui fizic; b) culoarul galben - culoar de control vamal care permite acordarea liberului de vamă după efectuarea controlului documentar, fără efectuarea controlului fizic; c) culoarul roșu - culoar de control vamal care permite acordarea liberului de vamă după efectuarea controlului documentar și a celui fizic.

În drept, susține că, în conformitate cu art. 181 din Codul vamal nr. 95 din 24.08.2021: ”În scopul verificării corectitudinii datelor conținute în declarația vamală acceptată, Serviciul Vamal este în drept: a) să examineze declarația și documentele justificative; b) să solicite declarantului furnizarea altor documente: c) să verifice mărfurile; d) să preleve probe în vederea analizei sau examinării aprofundate a mărfurilor.”

La etapa verificărilor acestor documente în baza cărora a fost declarată marfa importată, funcționarul vamal de la punctul de control financiar a constatat că actele anexate la declarația vamală supusă examinării în cadrul acestui litigiu, nu confirmă pe deplin valoarea în vamă a mărfii. Este important să menționăm, că toate actele prezentate organului vamal, relevă datele necesare ce stabilesc statutul mărfurilor, iar în dependență de acestea, organul vamal în calitate de autoritate competentă efectuează controlul vamal în limitele competenței și acordă liber de vamă potrivit regimului solicitat. Respectiv, este necesar ca actele ce însoțesc mărfurile să fie veridice și să confirme pe deplin toate particularitățile tranzacției comerciale, în caz contrar, s-ar crea premise reale de suspiciuni asupra vulnerabilității acestor tranzacții, ceea ce reprezintă un risc major de eschivare de la plata impozitelor la bugetul public național. Mai mult ca atât, la aceeași etapă de control, sub aspectul veridicității valorii în vamă, ASYCUDA World, care

reprezintă sistemul electronic de perfectare a tuturor declarațiilor vamale, a identificat riscul de suspiciune marfa subevaluată. La acest capitol, menționează ca una din funcțiile de baza ale Sistemul Informațional Integrat Vamal reprezintă verificarea aprecierii corecte a valorii în vamă, folosind în regim real de timp, bazele de date pentru stabilirea prețului conform tarifului vamal, iar în cazul cînd datele conțin divergențe sau se contrazic, sistemul de date automat stabilește criteriile de risc. Menționează că, autoritatea vamală verifică corectitudinea determinării valorii în vamă a mărfii inclusiv corectitudinea metodei alese de declarant pentru determinarea valorii în vamă și oportunitatea aplicării ei, cât și autoritatea vamală este în drept să ia decizii în privința corectitudinii ori incorectitudinii valorii în vamă a mărfii anunțate de declarant inclusiv verifică și integritatea (completivitatea) documentelor (obligatorii și suplimentare), prezentate de declarant, și corespunderea lor cu cerințele stabilite.

În context, comunică, că diminuarea valorii în vamă reprezintă una dintre cele mai frecvente iregularități depistate de organul vamal, fiind astfel necesară examinarea suplimentară în vederea colectării integrale a impozitelor aferente bugetului public național la importul mărfurilor.

Astfel, la vămuirea mărfii importate de către „Ceeportex-Nord” SRL, organului vamal i-au fost prezentate unele documente care în viziunea declarantului confirmă valoarea în vamă declarată cu aplicarea metodei nr. 1 de determinare a valorii în vamă.

Cadrul normativ relevant determinării valorii în vamă a mărfurilor importate, constituie: 1. Acordul internațional GATT 1994 la care Republica Moldova este parte; 2. Codului Vamal nr. 95/2021; 3. Regulamentul de punere în aplicare a Codului vamal nr. 95/2021, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 92/2023.

În consecință, analizând datele prezentate de declarant la declararea mărfii conform DV nr. MD20700 R 15591 din 20.02.2024 prin prisma cadrului legal enunțat supra, funcționarul vamal în calitate de factor de decizie a organului vamal, a acționat în strictă conformitate cu prevederile acestuia.

Totodată, în baza art. 207 alin. (1) Cod administrativ se indică faptul că "Instanța verifică din oficiu dacă sînt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs”. În sensul Hotărârii Plenului CSJ nr. 4 din 24.12.2010, cu privire la practica examinării în contencios administrativ a litigiilor legate de aplicarea legislației vamale: „Pot fi contestate în contencios administrativ actele de sancționare economică, decizia de regularizare, actul de inspecție, decizia de încasare silită a obligației vamale, actul de sechestru etc., întocmite de organele vamale, precum și alte acțiuni sau inacțiuni ale organelor vamale, în conformitate cu Legea contenciosului administrativ, deoarece provin de la o autoritate publică și stabilesc pe cale unilaterală a obligației în sarcina unui subiect de drept, parte într-un raport juridic de drept public.” Concomitent, referitor la afirmațiile reclamantei, în partea ce ține de legalitatea bazei de date ce o menține Serviciul Vamal, ține a menționa că, Hotărârea Plenului invocată supra, indică expres în pct. 6 că, Actul de inspecție prin care se modifică cuantumul obligațiilor de import urmează să fie motivate pe baza informației din Sistemului Informațional Integrat Vamal

„ASYCUDA”, ceea ce de fapt se realizează odată cu prezentarea informației menționate la prezenta cauză litigioasă.

În scopul aplicării uniforme a normelor juridice ce vizează examinarea în contencios administrativ a litigiilor legate de aplicarea legislației vamale, face referire la raportul de evaluare a valorii în vamă a mărfii în perioada 20/11/2023-20/02/2024, în baza metodei de tranzacție, adică prețul efectiv plătit sau de plătit, astfel, conform declarației vamale nr. MD20700 R 15591 din 20.02.2024 de către SRL „Ceeportex-Nord”, a fost importată prin post vamal Chișinău 1 (PV1 Industriala) îmbrăcăminte purtată sau uzată 17 004, 30 kg, cod tarifar 63090000, fiind evaluată astfel de marfa la 89.38 lei/kg, 79.04 lei/kg și 117.94 lei/kg. dar în prezenta speță 1 kg de marfa, la fel același cod tarifar, a fost evaluată la 72.25 lei/kg. Din cele menționate, stabilim că valoarea în vamă a mărfurilor importate de către SRL ”Ceexport-Nord” a fost esențial micșorată și necorespunzătoare indicată în declarațiile vamale, ceea ce a și dus la întocmirea actului de inspecție.

Tratează critic, afirmația precum că ”pînă în prezent SRL ”Ceeportex-Nord” nu a fost informată de ce s-a majorat anume pînă la aceste sume, care informație a fost folosită de Biroul Vamal Centru, de ce o autoritate publică face referire la o careva bază de date la care nimeni nu are acces și cât de legală este aplicarea acesteia față de agenții economici”, astfel o consideră eronată și lipsită de pertinență, dat fiind faptul că Biroul Vamal Centru a întreprins acțiuni în corespundere cu cadrul normativ existent. Mai mult ca atît, careva motive care ar sta la baza satisfacerii cerințelor invocate în cererea de chemare în judecată, referitor la anularea actului de inspecție aferent declarației vamale nr. MD20700 R 15591 din 20.02.2024, nu s-au constatat.

Ținînd cont de răspunsul Serviciului Vamal cu nr. 28/11-6698 din 23.05.2023 la cererea prealabilă, care reține faptul că: ”Potrivit declarației vamale de import nr. MRN24 MD207000 R40 15591 din 20.02.2024, SRL ,,Ceeportex-Nord” a prezentat spre vămuire îmbrăcăminte și încălțăminte purtată sau uzată și alte articole textile uzate, importate din Germania, cu aceeași țară de origine. Valoarea în vamă pentru mărfurile respective a fost determinată și declarată organului vamal în baza valorii de tranzacție.

În procesul controlului vamal al mărfurilor importate, a fost identificat riscul de subevaluare. Respectiv, în vederea verificării corectitudinii determinării valorii în vamă declarate în bara metodei de tranzacție, funcționarul vamal verifică declarația vamală și documentele de însoțire prezentate, sub aspectul corectitudinii declarării acesteia în corespundere cu cerințele pct. 95^2 din Regulament.

Subsecvent, menționează că în conformitate cu prevederile pct. 95^8 din Regulament, decizia biroului vamal privind valoarea în vamă a mărfurilor plasate în liberă circulație cu constituirea garanției se aplică și în cadrul tranzacțiilor ulterioare cu același tip de marfa, în cazul în care sunt realizate de același vânzător către același cumpărător, în aceleași condiții comerciale.

Astfel, s-a constatat întrunirea condițiilor prevăzute de pct. 95^8 din Regulament, și anume că, tranzacția de import a avut loc de la același exportator, pentru același tip de marfa și în aceleași condiții comerciale, la fel ca tranzacțiile precedente, fapt specificat în actul de inspecție al declarației vamale nr. MRN24MD207000 R4015591 din 20.02.2024

și adus la cunoștința declarantului. Drept urmare, acesta a efectuat mențiunea pe actul de inspecție: "Am ales VV (valoarea în vamă) stabilită de organul vamal", fapt ce denotă acordul referitor la valoarea în vamă stabilită de biroul vamal.

Reieșind din cele expuse, consideră că acțiunile Biroului vamal Centru sunt legale și întemeiate, motiv pentru care, cererea se respinge ca nefondată.

Respectiv, nu este clară abordarea reclamantului vis-a-vis de acțiunile organului vamal, întrucât acțiunile acesteia în procesul de vămuire, au fost exercitate la libera alegere, or opțiunile indicate în actul de inspecție au fost acordate anume pentru a fi respectate drepturile și interesele persoanei în procesul de vămuire a mărfurilor.

Astfel, în raport cu cadrul legal enunțat, reclamantul nu indică atît norma de drept care a fost încălcată de organele vamale, cît și actul administrativ care ar genera anumite obligații pecuniare. Actul de inspecție contestat nu reflectă sau stabilește decizia de majorare a valorii în vamă, ci doar conține mențiunile inspectorului vamal cu titlu de informare care potrivit pct. 95^2 din Regulamentul de punere în aplicare a Codului vamal nr. 95/2021. aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 92/2023, se impun a fi respectate.

Mai mult ca atât, actul de inspecție contestat a fost adus la cunoștință reprezentantului reclamantului în procedura de vămuire. Respectiv, nu este clară abordarea reclamantului vis-a-vis de acțiunile organului vamal. Astfel, semnarea lui de către utilizatorul sistemului informatic are semnificația luării la cunoștință și acceptării rezultatelor controlului.

În contextul celor relatate, conchide cu certitudine că, reclamantul a formulat o cerere dc chemare în judecată cu argumente fără suport juridic și probatoriu, care de altfel, nu pot constitui temei de admitere a cererii în sensul celor invocate.

Prin urmare, autoritatea publică pârâtă solicită respingerea cererii de chemare în judecată depusă de SRL "Ceeportex-Nord" către Biroul Vamal Centru al Serviciului Vamal ca fiind neîntemeiată.

În ședința de judecată:

Reprezentantul reclamantului SRL „Ceeportex-Nord", avocatul Toma Vitalie a susținut acțiunea înaintată și a solicitat admiterea acesteia.

Reprezentantul autorității publice pârâte, Lungu Cristina, a solicitat respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată.

Aprecierea instanței de judecată:

Examinând acțiunea reclamantei SRL "Ceeportex-Nord", audiind explicațiile participanților la proces, studiind argumentele pârâtului, probele administrate în ansamblul şi interconexiunea lor, normele legii aplicabile, instanța de judecată constată că acțiunea este admisibilă şi pasibilă de a fi respinsă, din următoarele considerente.

Conform prevederilor art. 189 alin. (1) şi (2) din Codul administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorităţi publice poate înainta o acţiune în contencios administrativ. O acţiune în contencios administrativ poate fi înaintată şi atunci când autoritatea publică nu a soluţionat în termen legal o cerere.

Conform art. 2 alin. (1) din Codul administrativ, prevederile prezentului cod determină statutul juridic al participanţilor la raporturile administrative, atribuţiile

autorităţilor publice administrative şi ale instanţelor de judecată competente pentru examinarea litigiilor de contencios administrativ, drepturile şi obligaţiile participanţilor în procedura administrativă şi cea de contencios administrativ.

Conform art. 3 din Codul administrativ, legislaţia administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activităţii administrative şi a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor şi a libertăţilor prevăzute de lege ale persoanelor fizice şi juridice, ţinându-se cont de interesul public şi de regulile statului de drept.

Conform art. 18 din Codul administrativ, interesul public vizează ordinea de drept, democraţia, garantarea drepturilor şi a libertăţilor persoanelor, precum şi obligaţiile acestora, satisfacerea necesităţilor sociale, realizarea competenţelor autorităţilor publice, funcţionarea lor legală şi în bune condiţii.

Conform art. 22 alin. (1) din Codul administrativ, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul şi volumul cercetărilor şi nu sunt legate nici de expunerile participanţilor, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

Conform art. 93 alin. (1) din Codul administrativ, fiecare participant probează faptele pe care îşi întemeiază pretenţia.

Referitor la admisibilitatea acțiunii.

În sensul art. 20 și art. 189 alin. (1) din Codul administrativ, orice persoană poate înainta o acțiune în contencios administrativ, dacă revendică încălcarea prin activitatea administrativă a unei autorități publice a unui drept legitim sau a unei libertăți stabilită prin lege. Cu privire la acțiunea în contencios administrativ decid instanţele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform Codului administrativ.

Conform art. 5 din Codul administrativ, activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale și normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum și a operațiunilor administrative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii și se aplică nemijlocit legea.

Potrivit art. 10 alin. (1) din Codul administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Articolul 11 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ prevede că, actul administrativ individual defavorabil este actul care impune destinatarilor lor obligaţii, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat.

Prin urmare, actul de inspecție aferent declarației vamale nr. MD207000R15591 din 20.02.2024, privind neacceptarea valorii în vamă a mărfurilor declarate în baza metodei de determinare a valorii în vamă bazată pe valoarea tranzacției este act administrativ individual defavorabil emis în privința reclamantei.

Instanța de judecată reține că, admisibilitatea acțiunii în contencios administrativ este condiționată *inter alia* de revendicarea de către reclamant a încălcării unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice.

Conform art. 17 din Codul administrativ, prevede că, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Conform art. 39 din Codul administrativ, controlul judecătoresc al activității administrative este garantat şi nu poate fi îngrădit. Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art. 17 sau prin nesoluţionarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanței de judecată competente.

Instanța menționează că la art. 17 se dă noțiunea dreptului vătămat, în sens material, iar noțiunea ”revendică încălcarea” din dispozițiile normelor art. 189 și art. 207 alin. (1) lit. e) Cod administrativ, relevă un aspect procesual și se referă la dreptul reclamantului de a înainta acțiunea în contencios administrativ.

Reclamantul are dreptul la înaintarea acțiunii în contencios administrativ ori de câte ori se deduce la o examinare în prima facie - circumstanțele din cererea sa, acte, dosar administrativ etc. – probabilitatea (posibilitatea) lezării unui drept al său prin actul administrativ individual contestat.

Probabilitatea că dreptul subiectiv ar putea fi vătămat este prezumată de fiecare dată când o persoană este destinatar (art. 11 alin. (2) enunțul 1) al actului administrativ individual defavorabil sau este terț.

Reclamanta este destinatarul actului administrativ individual contestat.

Noțiunea „revendică încălcarea” nu echivalează cu noțiunea „vătămarea dreptului”.

”Revendicarea încălcării” justifică dreptul reclamantului în sens procesual de a înainta acțiunea în contencios administrativ, iar „vătămarea dreptului” se dovedește prin probațiune, fiind o problemă de fond.

Astfel, constatarea vătămării dreptului de fiecare dată trebuie să fie un element de fond, altfel, acțiunea trebuie examinată în fond de către instanța competentă pentru a nu îngrădi accesul la justiție (art. 6 CEDO, 20 Constituția RM, art. 39 CA).

În conformitate cu art. 191 alin. (1) din Codul administrativ, cu excepţia cazurilor prevăzute la alin. (2) şi (3), judecătoriile soluţionează în fond toate acţiunile în contencios administrativ.

În temeiul art. 191 alin. (1) din Codul administrativ, controlul de legalitate a actelor Serviciului Vamal este de competența Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, or aceste acte nu se regăsesc în excepțiile de la alin. (2) și (3) a art. 191 din Codul administrativ.

Astfel, acțiunea în contencios administrativ este înaintată de reclamant cu respectarea competenței jurisdicționale și teritoriale.

Acțiunea înaintată de către reclamant reprezintă o acțiune în contestare, în conformitate cu prevederile art. 206 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ. Or, obiectului acțiunii în contestare constă în anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual.

În sensul enunțat, art. 209 alin. (1) din Codul administrativ prevede că, acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu

prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluționarea acesteia; b) data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă. Prevederile art.165 alin. (1) referitoare la nesoluționarea în termen se aplică corespunzător.

Urmează a fi reținut că, la data de 15.03.2024 a fost înaintată cerere prealabilă, prin care s-a solicitat anularea actul de inspecție aferent declarației vamale nr. MD207000R15591 din 20.02.2024, iar prin răspunsul din 23.05.2024 Serviciul Vamal a respins cererea prealabilă.

Astfel, acțiunea în contencios administrativ privind anularea actul de inspecție aferent declarației vamale nr. MD207000R15591 din 20.02.2024 a fost înaintată la data 06 iunie 2024, fapt care denotă respectarea termenului de înaintare a acțiunii de către reclamanta SRL ”Ceeportex-Nord”.

Instanța de judecată ajunge la concluzia că, acțiunea în contencios administrativ înaintată de SRL „Ceeportex-Nord”, întrunește condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ și respectiv, este pasibilă de examinare în fond.

Aferent temeiniciei acțiunii:

Analizând materialele cauzei, instanța de judecată constată că, la 20 februarie 2024 în baza declarației vamale nr. MD207000R15591 depusă SRL ”Ceeportex-Nord”, a fost inițiată procedura de vămuire a mărfurilor importate de către SRL ”Ceeportex-Nord” - "îmbrăcăminte purtată sau uzată; încălțăminte purtată sau uzată; acoperăminte pentru cap purtate sau uzate; genți, chiar de umăr, inclusiv fără mâner folosite; articole purtate sau uzate, accesorii de îmbrăcăminte, din piele naturală sau din piele reconstituită curele/centuri uzate, importate din Germania. (f.d. administrativ 40-42)

Urmare a examinării actelor prezentate și verificării corectitudinii determinării valorii în vamă a mărfurilor, cu accesarea datelor din Sistemul Informațional Integrat Vamal ”Asycuda World”, funcționarul vamal a identificat riscul de subevaluare a mărfii importate în baza declarației vamale nr. MD207000R15591 din 20 februarie 2024, astfel încât la 26 februarie 2024 a fost întocmit Actul de inspecție, prin care, funcționarul vamal a indicat că: *”conform prevederilor pct. 95[8] din HG 92/2023 decizia biroului vamal privind valoare în vamă a mărfurilor plasate în liberă circulație cu constituirea garanției se aplică și în cadrul tranzacțiilor ulterioare cu același tip de marfă, în cazul în care sunt realizate de același vânzător către același cumpărător, în aceleași condiții comerciale.*

În acest sens, biroul vamal Centru a emis la data de 12.02.2024, urmare a procedurii de amânare, decizia cu caracter definitiv de neacceptare a valorii în vamă în baza valorii tranzacției pentru același tip de marfă importată de SRL ”Ceportex-Nord”, de același exportator ”Soex Textil” și în aceleași condiții comerciale, potrivit declarațiilor vamale în detaliu 2070i135690 din 05.12.2023, 2070i115916 din 22.10.2023 și 2070i93676 din 04.09.2023. Prin urmare, valoarea în vamă a mărfurilor potrivit DVD MD 207000R15591 din 20.02.2024 constituie după cum urmează: art.4-65 lei/kg, 5-72,25 lei/kg; 6-80 lei/kg.” (f.d. administrativ 36-37)

În temeiul art. 224 alin. (1) din Codul administrativ, examinînd acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele

hotărîri: a) în baza unei acțiuni în contestare, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual, precum și o eventuală decizie de soluționare a cererii prealabile, dacă acestea sînt ilegale și prin ele reclamantul este vătămat în drepturile sale; b) în baza unei acțiuni în obligare, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual de respingere a solicitării sau o eventuală decizie adoptată în procedura prealabilă și obligă autoritatea publică să emită un act administrativ individual, dacă revendicarea pretenției reclamantului de emitere a actului este întemeiată; c) în baza unei acțiuni în realizare, obligă la acțiune, tolerare sau inacțiune, dacă o astfel de pretenție a reclamantului este întemeiată; d) în baza unei acțiuni în constatare, constată existența sau inexistența unui raport juridic ori nulitatea unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ, dacă raportul juridic există sau, respectiv, nu există ori actul administrativ individual sau contractul administrativ este nul; e) în baza unei acțiuni de control normativ, anulează în tot sau în parte actul administrativ normativ, dacă acesta este ilegal, sau constată nulitatea acestuia, dacă acesta este nul; f) respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sînt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărîri prevăzute la lit. a)–e).

În temeiul art. 225 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ. Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică: a) și-a exercitat dreptul discreționar; b) a luat în considerare toate faptele relevante; c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar; d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.

În temeiul art. 225 alin. (4) din Codul administrativ, alte limitări ale examinării judiciare în cauzele de contencios administrativ sînt reglementate expres prin legi speciale. În temeiul art. 93 alin. (1) – (3) din Codul administrativ, (1) fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenția, (2) prin derogare de la prevederile alin. (1), fiecare participant probează faptele atribuite exclusiv sferei sale, iar (3) reglementări suplimentare sau derogatorii sînt admisibile doar în baza prevederilor legale. Având în vedere circumstanțele de fapt constatate şi normele de drept aplicabile, instanța de judecată ajunge la concluzia să respingă ca neîntemeiată acțiunea în contencios administrativ înaintată de SRL „Ceeportex-Nord” împotriva Serviciului Vamal al RM, Biroul Vamal Centru cu privire la anularea actelor administrative individuale defavorabile.

Or, în temeiul art. 5 alin. (2) din Legea cu privire la tariful vamal, nr. 1380 din 20 noiembrie 1997, valoarea în vamă a mărfurilor este determinată în conformitate cu prezenta lege, cu tratatele internaţionale ratificate de Republica Moldova, precum şi cu actele normative ale Guvernului, adoptate în scopul executării acestora.

În temeiul art. 6 din Legea cu privire la tariful vamal, la trecerea mărfii peste frontiera vamală, declarantul anunţă valoarea în vamă a acesteia autorităţii vamale. Modul şi condiţiile de declarare a valorii în vamă a mărfurilor introduse pe şi scoase de pe teritoriul vamal, precum şi forma declaraţiei se stabilesc de către Guvern în conformitate cu prezenta lege şi cu tratatele internaţionale ratificate de Republica Moldova.

Conform art. 10 din Legea cu privire la tariful vamal, valoarea în vamă a mărfii introduse pe teritoriul vamal se determină prin următoarele metode: a) în baza valorii tranzacţiei, respectiv în baza preţului efectiv plătit sau de plătit; b) în baza valorii tranzacţiei cu marfă identică; c) în baza valorii tranzacţiei cu marfă similară; d) în baza costului unitar al mărfii; e) în baza valorii calculate a mărfii; f) prin metoda de rezervă. (2) Principala metodă dintre cele specificate la alin. (1) este metoda determinării valorii în vamă a mărfii în baza valorii tranzacţiei cu marfa respectivă.

În cazul în care metoda principală nu poate fi aplicată, se folosesc alte metode. Fiecare din metodele succesive se aplică doar în cazul în care valoarea în vamă a mărfii nu poate fi determinată prin metoda precedentă. Metodele prevăzute la lit. d) şi e) pot fi aplicate în orice consecutivitate, la dorinţa declarantului.

Conform art. 11 alin. (1) din Legea cu privire la tariful vamal, la determinarea valorii în vamă a mărfii în baza valorii tranzacţiei, respectiv în baza preţului efectiv plătit sau de plătit, în valoarea tranzacţiei se includ următoarele componente în cazul în care nu au fost incluse anterior în valoarea mărfii: a) cheltuielile pentru transportul mărfii la aeroport sau în alt loc de introducere a mărfii pe teritoriul vamal: - cheltuielile aferente asigurării; - costul transportului; - costul încărcării, descărcării şi transbordării mărfii; b) cheltuielile suportate de cumpărător: - comisioanele şi primele pentru brokeri, cu excepţia comisioanelor pentru achiziţionarea mărfii; - costul containerelor şi/sau al altui ambalaj de folosinţă repetată, dacă, în corespundere cu Nomenclatura combinată a mărfurilor, acestea sânt considerate un tot întreg cu marfa; - costul ambalajului, inclusiv costul materialelor de ambalaj şi al lucrărilor de ambalare; c) valoarea, calculată în mod corespunzător, a următoarelor mărfuri şi servicii oferite, direct sau indirect, de cumpărător, în mod gratuit sau la preţ redus, în scopul utilizării la producerea ori exportarea mărfii evaluate, în măsura în care această valoare nu a fost inclusă în preţul efectiv plătit sau de plătit: - materiale, componente, părţi şi alte elemente similare, încorporate în marfă; - instrumente, matriţe, forme şi alte componente similare, utilizate la producerea mărfii; - materiale cheltuite la producerea mărfii; - lucrări de inginerie, de dezvoltare, lucrări de artă şi design, planuri şi schiţe, executate în afara ţării şi necesare pentru producerea mărfii; d) redevenţele şi taxele pentru licenţe referitoare la mărfurile de evaluat, pe care cumpărătorul este obligat să le achite, direct sau indirect, ca o condiţie a vînzării mărfurilor de evaluat, în cazul în care aceste redevenţe şi drepturi de licenţă nu au fost incluse în preţul efectiv plătit sau de plătit; e) partea din venitul de la orice revânzare, transmitere sau utilizare ulterioară a mărfii, care ar reveni, direct sau indirect, vânzătorului.

În temeiul art.8 alin. (1)-(3) din Legea cu privire la tariful vamal, autoritatea vamală exercită controlul asupra corectitudinii determinării valorii în vamă a mărfii. (2) Autoritatea vamală este în drept să ia decizii în privinţa corectitudinii ori incorectitudinii valorii în vamă a mărfii anunţate de declarant. (3) În cazul în care nu există date ce ar confirma corectitudinea determinării valorii în vamă a mărfii anunţate sau în cazul în care există temei de a considera că datele prezentate de declarant (importator) nu sînt veridice (inclusiv sînt sub nivelul valorii lor de producţie) şi/sau nu sînt suficiente, autoritatea

vamală este în drept să determine de sine stătător valoarea în vamă a mărfii, aplicînd consecutiv una din cele 6 metode prevăzute de prezenta lege.

Potrivit pct. 9 al Regulamentului privind modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 974 din 15 august 2016, în cazul în care organul vamal are suspiciuni întemeiate că valoarea de tranzacție declarată reprezintă cuantumul total plătit sau de plătit astfel cum se menționează în art.11 alin. (1) din Legea cu privire la tariful vamal, se solicită declarantului să furnizeze informații suplimentare, în conformitate cu pct.27 alineatul cinci şi pct.29 alineatul doi. Decizia luată de către organul vamal se comunică în scris, sub rezerva dispozițiilor art. 7 alin. (4) din Legea cu privire la tariful vamal. Dezacordul cu privire la decizia organului vamal nu scutește declarantul de obligativitatea conformării la cerințele stabilite. În sensul prezentului punct, „suspiciuni întemeiate" pot fi considerate: 1) neconcordanțe sau nereguli constatate în documentele și/sau informațiile prezentate pentru vămuirea mărfurilor; 2) identificarea riscurilor gestionate de către Serviciul Vamal.

Conform pct. 29 al Regulamentului privind modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 974 din 15 august 2016, pentru confirmarea valorii în vamă a mărfurilor importate, declarantul prezintă acte potrivit prevederilor pct. 29^1 din Regulamentul de aplicare a destinaţiilor vamale prevăzute de Codul vamal al Republicii Moldova, aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr.1140 din 2 noiembrie 2005.

În cazul în care organul vamal constată neconcordanţe sau nereguli între datele care se conţin în actele prezentate de declarant şi/sau dacă Sistemul Informaţional Integrat Vamal identifică criteriul de selectivitate în baza procesului de administrare a riscurilor, în temeiul prevederilor art.7 alin.(2) din Legea cu privire la tariful vamal şi pct. 292 din Regulamentul de aplicare a destinaţiilor vamale prevăzute de Codul vamal al Republicii Moldova, organul vamal este în drept să solicite declarantului date şi informaţii suplimentare, în funcţie de specificul tranzacţiei.

Declarantul, din proprie iniţiativă, este în drept să prezinte şi alte acte, în scopul confirmării valorii în vamă anunţate. Actele prezentate în scopul confirmării valorii în vamă declarate vor conține cumulativ următoarele date: a) datele de identificare ale vînzătorului şi ale cumpărătorului mărfurilor; b) denumirea mărfurilor, cantitatea, preţul pentru fiecare unitate şi valoarea totală a mărfurilor; c) semnătura persoanei emitente; d) numărul și data de emitere a facturii; e) condiţiile şi modalitatea de achitare; f) reducerile și condițiile de aplicare a acestora, după caz; g) condiţiile și termenul de livrare; h) natura tranzacţiei (comercială/necomercială).

Conform pct. 32 al Regulamentului privind modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 974 din 15 august 2016, la determinarea valorii în vamă a mărfurilor importate în baza valorii tranzacţiei, valoarea în vamă a bunurilor corespunde cu valoarea de tranzacţie, care este egală cu preţul plătit sau de plătit pentru mărfurile importate, ajustată la valoarea elementelor prevăzute la art. 11 alin. (1) din Legea cu privire la tariful vamal, în cazul în care acestea nu au fost incluse anterior în valoarea mărfii.

În cazul în care valoarea în vamă declarată este stabilită în baza metodei valorii de tranzacţie, organul vamal verifică declaraţia vamală şi documentele de însoţire prezentate, luînd în considerare următoarele aspecte: a) corespunderea datelor din declaraţia vamală în detaliu şi datelor din actele prezentate de declarant cu datele și informațiile specificate în D.V.1; b) descrierea în detaliu a mărfurilor şi fără echivoc, cu prezentarea datelor suficiente în acest sens, inclusiv specificarea mărcii comerciale, în cazul existenţei acesteia; c) lipsa datelor contradictorii sau a unor neregularități din actele prezentate; d) corectitudinea datelor din documentele prezentate privind condiţiile de livrare a mărfurilor importate, conform regulilor INCOTERMS; e) declararea, în funcție de specificul tranzacției, a elementelor de inclus în valoarea în vamă suportate de către cumpărător în sensul art. 11 alin. (1) din Legea cu privire la tariful vamal; f) menţionarea condiţiilor acordării reducerilor, după caz; g) valoarea în vamă declarată pentru mărfurile destinate punerii în liberă circulaţie, plasate anterior într-un regim vamal suspensiv sau în zonele economice libere, nu este mai mică decît valoarea facturată, declarată în regimul vamal iniţial (cu excepţia cazurilor în care preţul definitiv al mărfurilor se stabilește pe bază de cotaţii bursiere sau prețul mărfii a fost influenţat de uzura fizică şi/sau de învechire morală), cu ajustarea (după caz, în funcție de specificul tranzacției) la valoarea elementelor prevăzute la art.11 alin.(1) din Legea cu privire la tariful vamal; h) lipsa tranzacțiilor noncomerciale: donaţii, cadouri, mostre; i) lipsa restricţiilor în privinţa drepturilor cumpărătorului asupra mărfii evaluate, cu excepţia restricţiilor admise la art.11 alin.(4) lit.a) din Legea cu privire la tariful vamal; j) lipsa în cadrul tranzacției de vînzare-cumpărare a unor condiţii sau prestaţii a căror valoare nu poate fi determinată; k) lipsa relațiilor de interdependență între participanţii la tranzacţie, cu excepţia cazurilor cînd interdependenţa nu influenţează valoarea tranzacţiei; l) lipsa factorilor de risc identificați, în funcţie de natura şi specificul tranzacţiei, în baza riscurilor gestionate de către Serviciul Vamal.

Reieșind din prevederile pct. 33 al Regulamentului privind modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 974 din 15 august 2016, atunci când valoarea în vamă determinată de către declarant nu corespunde dispoziţiilor de aplicare a metodei alese, organul vamal acţionează potrivit prevederilor art.8 alin.(3) din Legea cu privire la tariful vamal.

Conform pct. 34 al Regulamentului privind modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 974 din 15 august 2016, în situaţia în care sînt îndeplinite prevederile de aplicare a metodei de tranzacţie potrivit art. 11 din Legea cu privire la tariful vamal, precum şi în urma verificării aspectelor vizate la pct. 32 alineatul doi, se stabilește conformitatea datelor declarate, organul vamal acceptă metoda de tranzacţie.

În cazul nerespectării dispoziţiilor alineatului unu, organul vamal informează declarantul prin înmînarea actului de inspecţie despre: 1) necesitatea prezentării actelor/informaţiilor suplimentare pentru confirmarea valorii în vamă în termenul ce nu va depăşi 2 zile lucrătoare; sau 2) dreptul de a declara valoarea în vamă a mărfurilor prin aplicarea metodelor prevăzute în art. 12-17 din Legea cu privire la tariful vamal cu

dreptul de a plasa mărfurile în liberă circulaţie; sau 3) dreptul de constituire de către declarant a unei garanţii suficiente cu dreptul de a plasa mărfurile în liberă circulaţie.

Conform pct. 36 alin. (2) din Regulamentul menționat, în situația în care dovezile corespunzătoare nu pot fi prezentate în termenul prevăzut la alineatul unu, declarantul poate solicita constituirea garanției suficiente cu dreptul de a plasa mărfurile în liberă circulație, în conformitate cu prevederile art.17^2 din Legea cu privire la tariful vamal.

Conform pct. 48 al aceluiași Regulament, după plasarea în liberă circulaţie a mărfurilor pentru care s-a constituit o garanţie, stabilirea valorii în vamă se efectuează după examinarea actelor aferente tranzacţiei de import şi/sau prezentate suplimentar la cererea organului vamal ori prezentate de către declarant din propria iniţiativă.

În cazul în care informaţia conţinută în actele prezentate nu atestă valoarea în vamă declarată, organul vamal este în drept să întreprindă acţiuni de control prin audit postvămuire şi/sau solicitare administrativă către autoritatea vamală a ţării de expediţie privind verificarea exactităţii valorii de export. Organul vamal va efectua procedura stabilirii valorii în vamă cu caracter definitiv în termenul de valabilitate al garanţiei, potrivit art.17^2 din Legea cu privire la tariful vamal.

În temeiul art. 17^2 alin.(1)-(3), (7)-(8) din Legea cu privire la tariful vamal, (1) La cererea în scris a declarantului, amînarea determinării definitive a valorii în vamă se dispune: a) în cazul în care este necesară ajustarea preţului efectiv plătit sau de plătit în conformitate cu prevederile art.11 alin.(1), iar declarantul nu poate prezenta la vămuire documentele confirmative pentru determinarea cu exactitate a sumei de ajustat; b) în cazul în care preţul efectiv plătit sau de plătit nu include ori este susceptibil de a nu include toate plăţile efectuate sau care urmează a fi efectuate la momentul vămuirii, direct sau indirect, ca o condiţie a vînzării mărfurilor importate; c) în situaţia în care pentru determinarea valorii în vamă este necesară prezentarea unor documente sau justificări suplimentare referitoare la exactitatea şi veridicitatea valorii declarate şi declarantul nu le poate prezenta la momentul efectuării formalităţilor vamale. Procedura de amînare a determinării definitive a valorii în vamă a mărfii se stabileşte printr-un regulament aprobat de Guvern. (2) Pentru determinarea cu titlu provizoriu a valorii în vamă se iau în considerare următoarele elemente: a) valoarea de tranzacţie care rezultă din documentele prezentate de declarant; b) valoarea cheltuielilor care se includ în valoarea în vamă conform art.11 alin.(1), estimată de declarant pe bază de documente justificative şi acceptată de organul vamal şi/sau stabilită pe baza informaţiilor de care dispune organul vamal; c) orice sumă care poate fi considerată parte a plăţii totale efectuate sau de efectuat, direct sau indirect, ca o condiţie a vînzării mărfurilor de evaluat; d) informaţiile conţinute în Sistemul informaţional integrat vamal și/sau informațiile deținute de organul vamal la momentul evaluării. (3) În cazul în care determinarea definitivă a valorii în vamă nu se poate efectua imediat, importatorul are dreptul să dispună de mărfuri, cu condiţia să constituie o garanţie suficientă, care să acopere încasarea drepturilor de import corespunzătoare mărfii în cauză. Garanţia suficientă este oferită printr-un depozit bănesc sau o scrisoare de garanţie emisă de o bancă din Republica Moldova (garanţie bancară), sau o garanţie a brokerului vamal. (7) În cazul în care, în termen de 30 de zile calendaristice de la punerea în liberă circulație a mărfii, declarantul nu prezintă

documente concludente privind confirmarea valorii în vamă a acesteia, autoritatea vamală procedează la executarea garanţiei, iar operaţiunea de plasare a mărfurilor sub regim vamal se consideră a fi încheiată. (7[1]) Obligația vamală apărută urmare a încheierii procedurii de amînare a determinării definitive a valorii în vamă se încasează din contul garanției constituite, imediat după aducerea la cunoștința plătitorului vamal a deciziei de regularizare. În cazul dat, majorarea de întîrziere nu se calculează. (8) În cazul în care, în timpul efectuării formalităţilor vamale de import, se constată că valoarea în vamă nu poate fi determinată prin aplicarea art. 11, chiar dacă s-ar proceda la amînarea determinării definitive a valorii în vamă, autoritatea vamală aplică prevederile art. 12–17 în modul stabilit de prezenta lege, valoarea în vamă determinată astfel avînd caracter definitiv.

Conform pct. 50 al Regulamentului privind modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 974 din 15 august 2016, în cazul în care, în urma întreprinderii acţiunilor vizate la pct. 48, valoarea în vamă declarată nu se demonstrează, organul vamal stabileşte valoarea în vamă cu caracter definitiv în baza informaţiilor deţinute, cu informarea declarantului prin actul de inspecţie.

Instanța reține că, la caz, în baza declarației vamale nr. MD207000R15591 din 20.02.2024, a fost inițiată procedura de vămuire a mărfurilor importate de către SRL „Ceeportex-Nord” – „îmbrăcăminte în sortiment, purtată sau uzată”, importate din Germania. La declarația vamală au fost anexate actele pe care declarantul le-a considerat necesare.

În conformitate cu pct. 29[1] din Regulamentul de aplicare a destinaţiilor vamale prevăzute de Codul vamal al Republicii Moldova, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1140 din 2 noiembrie 2005, declaraţia vamală se depune la organele vamale fiind însoţită de acte care confirmă datele înscrise în declaraţie, dar minimum de următoarele acte obligatorii: a) factura; b) documentele de transport; c) actele permisive, necesare pentru acordarea liberului de vamă. Conform pct. 292 din Regulamentul menționat, la efectuarea controlului documentar (culoarul galben de control vamal), controlului fizic (culoarul roşu de control vamal) sau controlului ulterior (culoarul albastru de control), suplimentar la actele menţionate la pct. 29[1] se vor prezenta acte care confirmă toate datele indicate în declaraţia vamală. În cazul în care actele prezentate de declarant nu confirmă toate datele din declaraţia vamală, organul vamal poate solicita prezentarea altor informaţii necesare acordării liberului de vamă.

Astfel, în urma examinării actelor prezentate și verificării corectitudinii determinării valorii în vamă a mărfurilor, cu accesarea datelor din Sistemul Informațional Integrat Vamal „Asycuda World”, funcționarul vamal a identificat riscul de subevaluare a mărfii importate în baza declarației vamale nr. MD207000R15591 din 20.02.2024.

Instanța de judecată notează că, Sistemul Informaţional Integrat Vamal „Asycuda World” reprezintă sistemul electronic de perfectare a tuturor declarațiilor vamale, care identifică riscul de subevaluare a mărfii la tranzacția declarației vamale, iar, una din funcțiile de baza ale Sistemului Informațional este verificarea aprecierii corecte a valorii în vamă, folosind în regim real de timp bazele de date pentru stabilirea preţului conform

tarifului vamal, iar în cazul când datele conțin divergențe sau se contrazic, sistemul de date automat stabilește criterii de risc.

Actul de inspecție i-a fost înmânat reprezentantului declarantului la data de 26.02.2024, care a aplicat mențiunea „am ales VV stabilit de organul vamal”. (f.d.36)

În consecință, se atestă că declarantul a acceptat valoarea în vamă stabilită de organul vamal.

Respectiv, în temeiul art. 8 alin. (3) și art.11 alin. (4) lit. c) din Legea cu privire la tariful vamal, precum și pct. 9 din Regulamentul privind modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 974 din 15 august 2016, organul vamal nu a acceptat metoda de determinare a valorii în vamă a mărfii în baza valorii tranzacției, respectiv în baza prețului efectiv plătit sau de plătit.

Astfel, analizând argumentele expuse de partea reclamantă în cererea de chemare în judecată, în coraport cu circumstanțele de fapt ale speței şi cadrul legal aplicabil, instanța de contencios administrativ conchide că, activitatea administrativă efectuată de autoritatea publică pârâtă este una legală şi întemeiată, fiind efectuată în strictă conformitate cu prevederile legislaţiei şi, deoarece instanţa nu a constatat admiterea de încălcări la emiterea actelor administrative contestate, legalitatea acestora nefiind pusă la îndoială de către instanţa de judecată şi nefiind combătută prin probe pertinente şi concludente de către partea reclamantă, instanţa de judecată constată că nu sunt îndeplinite condiţiile de adoptare a unei hotărâri prevăzute la lit. a)-b) alin. (1) art. 224 din Codul administrativ.

În acelaşi timp, instanţa de judecată conchide că încălcările revendicate prin prezenta acţiune, nu îşi găsesc confirmare prin prisma cadrului normativ în vigoare la data desfăşurării activităţii administrative, argumentele părţii reclamante în acest sens fiind întemeiate pe aprecierea subiectivă a circumstanţelor de fapt constatate, respectiv interpretarea eronată a normelor de drept material.

Față de cele ce preced, instanța de judecată ajunge la concluzia de a respinge acțiunea în contencios administrative depusă de SRL „Ceeportex-Nord” împotriva Biroului Vamal Centru și Serviciului Vamal cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil - actul de inspecție aferent declarației vamale nr. MD207000R15591 din 20.02.2024, privind neacceptarea valorii în vamă a mărfurilor declarate în baza metodei de determinare a valorii în vamă bazată pe valoarea tranzacției, cu restituirea dreptului de import achitate suplimentar, în sumă de 26 102,28 lei, ca fiind neîntemeiată.

În conformitate cu prevederile art. 224-232 din Codul administrativ al Republicii Moldova, instanţa de judecată,

h o t ă r ă ș t e :

Se respinge acțiunea în contencios administrativ depusă de SRL „Ceeportex-Nord” împotriva Biroului Vamal Centru și Serviciului Vamal cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil - actul de inspecție aferent declarației vamale nr. MD207000R15591 din 20.02.2024, privind neacceptarea valorii în vamă a mărfurilor

declarate în baza metodei de determinare a valorii în vamă bazată pe valoarea tranzacției, cu restituirea dreptului de import achitate suplimentar, în sumă de 26 102,28 lei, ca fiind neîntemeiată.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani. Motivarea apelului se prezintă la instanța de apel în termen de 30 de zile de la data notificării hotărârii motivate. Dacă se depune împreună cu apelul, motivarea apelului se depune la Judecătoria Chișinău sediul Râșcani.

Președintele ședinței, Cristina Panfil
Judecător